

La infanticida de Lloret “va matar els fills per amor”

Planificat

Els psiquiatres expliquen que l'acusada i el seu marit van acordar posar fi a la vida dels nens i suïcidar-se si la família se separava

Ella creia que era pitjor que li traguessin la custòdia dels menors que la seva mort

Lianne Smith està sent jutjada aquesta setmana a l'Audiència de Girona per haver asfixiat els seus dos fills petits. Foto: LLUÍS SERRAT.

“La malaltia delirant” que els psiquiatres afirmen que té Lianne Smith, la mare de nacionalitat britànica que va matar els seus dos fills petits a Lloret de Mar el 2010, la va portar a creure que “era pitjor que els serveis socials del seu país li retiressin la custòdia dels menors que la seva mort”. “L'acusada havia tingut una experiència molt negativa en una casa d'acollida. Sabia que estava cometent un crim, però pensava que estava fent el millor. Els va matar per amor. Per a la imputada, la possible separació de la seva família era terrible i difícil de suportar, i més per la dependència emocional que tenia del marit.” Pels forenses que l'han tractat a la

presó de Girona i a la de Brians I, el temor que el nucli familiar es trenqués es va “accentuar de manera exagerada i irracional” després que la seva filla gran Sara –fruit d'una relació anterior– denunciés el 2007 el seu espòs, Anthony Martin Smith, per abusos sexuals.

La dona mai es va creure l'acusació, i com que el matrimoni se sentia perseguit per la justícia i pels serveis socials, “van començar a viure com si un perill greu pesés sobre ells, ja que van distorsionar la realitat”: “La parella pensava que el món conspirava contra ells per separar-los. Per això, van fugir d'Anglaterra i es van instal·lar a Barcelona, on Martin gairebé no sortia del pis en ser buscat per la policia per la denúncia de pederàstia. Van amagar els diners que tenien i, fins i tot, quan ella anava pel carrer creia que certes persones eren agents de paisà que havien vingut del seu país per agafar-li els nens, als quals estava convençuda que els farien alguna cosa dolenta.”

Una catàstrofe escritaEls doctors també van exposar ahir al judici que, després que la dona matés les criatures, va pensar que “el destí s'havia complert, com si es tractés d'una tragèdia grega amb un final inevitable”: “Martin també tenia una malaltia mental. En vista de la possibilitat de viure separats, la parella havia planificat que desapareixerien tots. Quan estaven a Lloret, l'acusada fins i tot va preguntar a la seva filla petita si preferia passar pocs dies, però molt bons, amb la seva mare, o viure'n molts sense ella.”

Després que la nit del 17 de maig del 2010 matés les criatures –Rebecca, de 5 anys, i Daniel, d'11 mesos– asfixiant-los amb una bossa de plàstic, es va intentar suïcidar. Pels forenses, però, les lesions en un canell i al coll que es va ocasionar amb una fulla d'afaitar després de cometre els crims eren “superficials” i “de cap manera li haurien causat la mort”: “El que vol suïcidar-se no ho fa així: puja a un cinquè pis i es tira. Va tenir els elements i el temps necessari, però no ho va fer.”

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 21-06-2012 Pàgina 36

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/552526-la-infanticida-de-lloret-va-matar-els-fills-per-amor.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss